

Hulp bieden aan het abortuscentrum

Vervreemd - Wie is er vreemd?

Regelmatig sta ik op de stoep van het abortushuis om zwangere vrouwen te helpen om te kiezen voor het leven. Jezus is de Weg, de Waarheid en het Leven. Nergens steekt het Kwaad duidelijker (of subtieler) de kop op dan waar mensen verleid worden om te kiezen voor de dood. De Wereldgezondheidsorganisatie schat het aantal zelfmoorden wereldwijd op minstens één miljoen per jaar. Dat wil zeggen dat er zeker elke 40 seconden ergens op de wereld iemand verleid wordt om de hand aan zichzelf te slaan. Het aantal moorden gepleegd op onze planeet wordt eveneens geschat op één miljoen per jaar. Denken we nog aan de slachtoffers die vallen in de vele bloedige oorlogen en gewelddadige conflicten. Aan de toenemende praktijk van euthanasie. En dan zijn er natuurlijk de 46 miljoen abortussen per jaar. Overal waar mensen seksualiteit beleven zonder de minste openheid naar het nieuwe leven toe, wordt er subtiel een ‘opening’ gemaakt voor de dood. Het resultaat zijn de 46 miljoen vermoorde ongeboren mensenkinderen.

Het werk aan het abortushuis kan mentaal en spiritueel zwaar zijn. Ik herinner me de dag dat ik 20 minuten sprak met een dame die akkoord was met al mijn stellingen. Ze gaf toe dat haar baby menselijk was en niet zomaar kon herleid worden tot weefsel. Ze kon niet ontkennen dat het kind in haar schoot recht had op leven. Ze was zelfs overtuigd dat abortus een ernstige zonde was. Toch ging ze uiteindelijk naar binnen. Haar keuze voor de dood was gemaakt. Ze geloofde niet in de kracht van het leven, in de kracht van God die waarlijk op elk moeilijk kruispunt van ons leven staat en ons uitnodigt om de weg met Hem te gaan. Toen ik weer thuis was, spookte elke zin van de conversatie door mijn hoofd. Wat had ik meer kunnen zeggen? Wat had ik meer kunnen doen? Het leven van een arm, onschuldig kind lag gedurende twintig minuten in mijn handen en dat kind was nu dood. Een hart had opgehouden te slaan. Een moederhart was gebroken. Een moederziel was hevig verwond.

Op het moment dat ik een karton melk uit de ijskast nam, drong het met kracht tot mij door: “Ik leef niet

meer in een normale wereld.” Ik realiseerde me als nooit tevoren dat ik vervreemd was van de wereld. Ik voelde me zo vreselijk alleen, zo helemaal anders dan de anderen. Ik was een vreemdeling in mijn eigen land. Bewoner van een natie waar de moord op onschuldige baby’s wettelijk toegelaten is. Zelfs het kleinste kind toch weet dat het vreselijk verkeerd is om een baby te doden in de buik? Hoe is het mogelijk om met z’n allen zo ver af te dwalen van de goede weg? “Mijn koninkrijk is niet van deze wereld.” Als een mokerslag drong de waarheid van deze woorden van Jezus diep tot mij door.

‘Pro-life’ zijn betekent vandaag de dag opgenomen zijn in een beslissend moment in de wereldgeschiedenis. Meer dan ooit tevoren misschien is de wereld beeld van de krachtmeting tussen goed en kwaad. Het besef van de oprukkende onrechtvaardigheid grijpt je naar de keel. De terreinwinst van de Moordenaar en de Leugenaar is waarlijk indrukwekkend. Maar houd moed. De uitslag staat van tevoren vast. God is de sterkste.

Voor het kostbare leven strijden, betekent dikwijls in het zand bijten. Maar het betekent ook de zoete smaak van de overwinning proeven. Morgen vat ik weer post aan het abortushuis. Morgen zal er een vrouw zijn die ik zal helpen om voor het leven te kiezen. Zij zal mij eeuwig dankbaar zijn omdat zij haar kind in de armen heeft. Zij zal mij steeds gedenken omdat zij gevrijwaard gebleven is van de diepe wonde die een abortus in je ziel kan slaan. En is het niet morgen, dan een andere keer.

De ervaring van de ontmoeting met de vrouw, die in volle bewustzijn haar kind uit de weg liet ruimen, heeft mij een ogenblik verward. Een moment werd alles wankel. Maar, het heeft me ook sterker gemaakt. Uiteindelijk komt het er op aan om te volharden. Hoe meer wordt gegeven, hoe meer wordt gevraagd. En wie de hand aan de ploeg slaat, en achterom kijkt, is niet geschikt voor het Koninkrijk Gods. Welaan dan, broeders en zusters, vooruit!